

ORDENACIÓ DE DIACA DE FRA JOSEP TURULL

Pel Bisbe de Mallorca, Mons. Jesús Murgui Soriano

El dia 3 d'octubre de 2008, a l'església del convent dels frares caputxins de la ciutat de Palma de Mallorca, es va celebrar l'ordenació de Diaca, de fra Josep Turull, en una Eucaristia molt solemne, presidida pel bisbe de Mallorca, Mons Jesús Murgui, i concelebrada amb el Ministre Provincial fra Jacint Duran, el guardià del convent de Palma, fra Lluís Àngel Arrom, i fra Josep M^o Segarra. Hi havia també present d'Arenys de Mar, fra Mateu Sanclimens i altres preveres convidats, acompanyats pel recent Diaca ordenat, fra Josep Turull.

L'homilia de Mons. Jesús fou molt espontània, humana, i al mateix temps aprofundia amb temes actuals i molt evangèlics. En remarco els punts que em semblen més significatius.

En ser la vigília de Sant Francesc ja des del començament ho va tenir en compte tot al llarg de l'homilia, però es va centrar molt en la missió del diaca dins l'Església. I començà dient: “En esta celebració, en este lloc, el nostre germà Josep va a entrar en esa sèrie llarguíssima de servidors de l'Església que són els diaques...Ell també serà cridat a servir la paraula de Déu, tal com quedarà expressat, significat, en l'entrega del llibre de la Paraula, i ell també serà cridat en el servei litúrgic com quedarà expressat en el revestiment dels ornaments sagrats.

“Jo li deman a Josep que ho accepti amb goig, que s'entregui en total disponibilitat al servei que avui l'Església li confia. Jo l'anim a viure en un gran, grandíssim agraïment tota aquesta celebració. Sempre que som cridats a servir el Senyor, és una gràcia, és un regal, sense cap mèrit per part nostra. Que siguis capaç, Josep, de dir-li al Senyor: **‘Moltes gràcies Senyor, per haver-me cridat’**”.

En l'escaiença de celebrar-se aquell mateix dia la festa de Sant Francesc de Borja, glosant la seva figura i la seva vida servint l'emperador Carles V, i molt amic de l'Emperatriu, en contemplar el cadàver del seu cos, va citar una frase de Francesc de Borja, que és i serà i es recorda com a definitiva de la seva existència, i va citar-la: **“Mai més serviré a cap Senyor que es pugui morir. Jo crec que per a tu Josep, i per mi, i per tots els que estem aquí, aquesta frase de Francesc de Borja, ens tindria d'omplir de goig a tots els cristians perquè som servidors d'un Senyor que mai se nos pot morir.**

“Ese amor de Francesc de Borja, i ese amor de Francesc d'Assís, que ho deixà tot, que es quedà nu, sense res, davant la Seu d'Assís, davant del Bisbe d'Assís, dient: “a partir d'entonces tan sols mirant amunt, al Pare del cel, diria i viuria el Parenostre. Que preciosa la saviesa la que Jesús ens ha donat en Francesc d'Assís!

“Jo et deman Josep, que avui que vas a rebre el diaconat, miris el pare Sant Francesc, que no deixis mai a Jesús, que estiguis sempre orgullós de servir **un Senyor que no es pot morir mai perquè és etern.**

“M'ha agradat llegir sempre en moments de dificultats eixes paraules de Jesús: *Vingueu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats...* Descanseu en el Senyor, Josep, descansa en el Senyor, no tinguis por, no tinguis por, ell entrega el ministeri però dóna la gràcia... Estic segur i per això t'ho dic amb tota claredat, que si no deixes el Senyor, i no deixes de confiar i apoiar-te totalment en Ell, arribaràs al final de la teva vida i el Senyor t'abraçarà per l'eternitat, dient-te que has sigut un servent fidel.

“Estimats germans, igual com li dic a Josep que doni gràcies al Senyor, us anim a tots valtros que també doneu gràcies al Senyor en aquesta celebració.

“Donem gràcies a Déu pel Josep i per tots els ministres de l'Església i en tota Mallorca. I celebrem amb un goig ben gran mirant a Sant Francesc este dia i en esta església esa acció de l'Esperit que serà consagrar, fer Diaca, per gràcia de Déu, el nostre germà Josep. Que sigam feliços tots, que descansem en el Senyor, i que tots servim gojosos, contents, **a ese Senyor Jesucrist, lúnic Senyor sobre la terra i en el cel que mai se nos pot morir. Així sia**”.

Acabada l'homilia, va iniciar-se la cerimònia de l'ordenació de fra Josep Turull, amb aquestes paraules del Sr. Bisbe: *Fill estimat, abans de ser ordenat cal que manifestis davant dels homes la teva voluntat d'acceptar aquest ministeri. Vols ser consagrat al servei de l'Església per la imposició de les meves mans? **Sí ho vull.***

Va fer-li cinc altres preguntes sobre el seu compromís i a totes va respondre afirmativament, i a l'última va respondre: **Sí, ho vull fer amb l'ajuda de Déu.**

*Promets al Bisbe diocesà com també al teu superior, sigui qui sigui, respecte i obediència? **Sí ho vull.***

Que ell mateix refermi aquesta obra bona que Ell mateix ha començat.

Fra Josep Turull postrat a terra, símbol de disponibilitat. Tots conjuntament invocàrem la intercessió del cel, perquè sigui santificat i omplert de l'Esperit del Senyor, resant la lletania de tots els Sants. El Sr. Bisbe resa a continuació la pregària consagrant: *Mireu Senyor amb benvolença, el vostre servent, que amb aquesta oració consagrem per aquest ofici de Diaca al servi de l'Altar, feu davallà Senyor, damunt d'ell l'Esperit Sant, que l'enforteixi amb el do de la seva gràcia....*

Fra Josep Turull revestit de les vestidures litúrgiques, pel Ministre Provincial dels caputxins, fra Jacint Duran, li fou lliurat el llibre dels Evangelis, com a pregoner de la bona Nova del Crist, va ser rebut fraternalment dins del seu Orde amb l'abraçada fraterna de l'amor.

Va ser molt bonic, que després de l'abraçada fraterna, tothom espontàniament dins de l'església, vàrem obsequiar-lo amb un gran aplaudiment.

Va continuar la celebració de l'Eucaristia, i al final en l'oració que va pronunciar el Sr. Bisbe va dir: *Que ell que t'ha encomanat el ministeri d'anunciar l'Evangelí de Crist, t'ajudi a viure d'acord amb la seva paraula... Servidor de la bondat i de la pau que Déu vol. I a tots vosaltres, que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill i Esperit Sant.*

Fra Josep Turull va donar-nos la pau: *Germans i germanes, aneu-vos-en en pau.*

Finalitzar amb el cant d'una Ave Maria molt bonica cantada per un jove solista, acompanyar d'un grupet de joves.

Va ser una celebració molt solemne, amb molt de caliu i, a la vegada molt sentida per tots. Solemne, però també molt emotiva. Tots ens sortirem molt contents i agraïts.